20/05/2022

Ζήνα Λυσάνδρου-Παναγίδη: Ένας εκλεκτός μας φίλος που τιμά την Κύπρο, ο Κύρος Πατσαλίδης

/ Γνώμες

Ένας εκλεκτός μας φίλος που τιμά την Κύπρο,

ο Κύρος Πατσαλίδης

Της Ζήνας Λυσάνδρου-Παναγίδη,

Δημάρχου Λευκονοίκου

Πρόσφατα, είχα τη χαρά και την τιμή να κάνω παρέμβαση στην εκπομπή «Προσωπικότητες» της τηλεόρασης του Κάπιταλ με τον Ακαδημαϊκό κ. Άγγελο Ιακωβίδη, ο οποίος φιλοξενούσε τον καταξιωμένο βαρύτονο κ. Κύρο Πατσαλίδη που τιμά την Κύπρο μας στο εξωτερικό.

Θεωρώ μεγάλη τιμή το γεγονός ότι ο Κύρος μάς συγκαταλέγει ανάμεσα στους

καλούς του φίλους και με κάλεσε να μιλήσω για τη σχέση μας. Λυπάμαι μόνο, γιατί ως φιλόλογος δεν τον πρόλαβα στο Λύκειο Ακροπόλεως για να τον έχω μαθητή. Τι τιμή μεγάλη για τους καθηγητές του, κυρίως της Μουσικής, οι οποίοι πίστεψαν στο ταλέντο του, τη θεία δωρεά, το χάρισμά του αυτό και τον ενθάρρυναν να συνεχίσει!

Με συγκινεί κάθε φορά που τον ακούω να μνημονεύει με αγάπη και να εκφράζει την ευγνωμοσύνη του προς τη μουσικό κ. Νέλλη Λουκαΐδου, την αγαπημένη μου συνάδελφο, αλλά και τον μουσικό κ. Γρηγοριάδη! Η έκφραση της ευγνωμοσύνης από μια τέτοιας εμβέλειας μουσική προσωπικότητα, αποδεικνύει το ήθος και την ποιότητά της.

Με τον Κύρο Πατσαλίδη γνωριστήκαμε τη Μεγάλη Τρίτη του 2005. Φτάσαμε στη Βιέννη για να περάσουμε το Πάσχα. Το απόγευμα κατευθύναμε τα βήματά μας στον Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Τριάδας. Μόλις μπήκαμε μέσα, ακούσαμε τον Κύρο να ψάλλει. Ο σύζυγός μου τον είχε γνωρίσει την προηγούμενη χρονιά στη συναυλία του για «Τα Τραγούδια της Ε.Ο.Κ.Α.» στη Λευκωσία. Η χαρά μας ήταν μεγάλη. Απολαύσαμε ψαλμωδία. Λιγοστός ο κόσμος. Τα γκρουπ από την Ελλάδα έφτασαν τη Μεγάλη Πέμπτη κι έγινε το αδιαχώρητο…

Από εκείνο το όμορφο βράδυ που γνωριστήκαμε με τον Κύρο και απολαύσαμε το ζεστό ρόφημά μας σε ένα από τα καφέ απέναντι από την εκκλησία, ξεκίνησε η όμορφη φιλία μας! Κάθε βράδυ, μετά τη λειτουργία, μαζί με την οικογένεια του Κύρου, την εξαίρετη και γλυκύτατη σύζυγό του, την Έλενα, και τα παιδιά τους, καθόμασταν σε αυτούς τους ζεστούς, φιλόξενους χώρους και απολαμβάναμε τη συντροφιά μας, συζητώντας για όμορφα θέματα που είχαν να κάνουν με τον Θεό και την πίστη μας.

Τότε, ανακαλύψαμε και την πνευματική μας συγγένεια. Είμαστε πνευματικά αδέλφια, αφού έχουμε τον ίδιο πνευματικό πατέρα, τον συμμαθητή μου στο Γυμνάσιο Λευκονοίκου, τον Γέροντα Εφραίμ τον Βατοπαιδινό. Η χαρά μας ήταν ανεκλάλητη. Περάσαμε ένα υπέροχο Πάσχα μαζί με αγαπημένους φίλους. Πιο πολύ ενθουσιάστηκε ο πεντάχρονος Αντρέας μας ο οποίος βρήκε τόση αγάπη και παιχνίδια, αφού τον κρατούσαν τα παιδιά στους ώμους τους!

Από τότε, σε κάθε παράστασή του στην Κύπρο είμαστε παρόντες. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την εμβληματική παράσταση «Η 9η Ιουλίου» του Βασίλη Μιχαηλίδη «Ύστερα οι τζιελλάτηδες», σε μουσική Μιχάλη Χριστοδουλίδη, με τους Γιώργο Νταλάρα, Κώστα Χατζηχριστοδούλου και Κύρο Πατσαλίδη στη Λεμεσό με τη Διάσταση.

Αναντίλεκτα, εκείνο που καταξιώνει τον Κύρο Πατσαλίδη είναι, πέρα από το ταλέντο του, που ο ίδιος το θεωρεί «ευλογία», η πίστη του στον Θεό και η μεγάλη του αγάπη για τη βυζαντινή μουσική, που, όπως είπε ο ίδιος: «Ο Θεός μού χάρισε αυτό το τάλαντο και μέσω αυτού Τον δοξολογώ!»

Προχωρώντας ένα βήμα παρακάτω, θα ήθελα να αναφέρω ότι ο Κύρος είναι ένας φίλος που θυσιάζεται για τους φίλους του. Έχει τον «ετεροκεντρισμό της αγάπης» και μια άδολη καλοσύνη, πάντα με το πιο γλυκό χαμόγελο και την εγκαρδιότητα του ανθρώπου της συγχώρεσης. Το πρόσωπό του λάμπει κάθε φορά που μας βλέπει!

Αξίζει να μνημονεύσω ότι συχνά ακούγεται από το στόμα του η φράση των μοναχών: «να είναι ευλογημένο». Μέσα στον κόσμο. Σε έναν κόσμο όλο νεύρα και βία, ο Κύρος δεν αφήνει τον θυμό να τον κυριεύσει. Η ευχή του Ιησού τού δίνει ηρεμία και αντέχει ταπεινώσεις ή προσβολές, που άλλος με τη δική του καταξίωση και τη δική του καριέρα, θα γινόταν έξαλλος.

Ταυτόχρονα, ταπεινώνει τον εαυτό του ο Κύρος, έχει υποχωρητικότητα και σκλαβώνει ακόμη και όποιον προσπαθεί να τον εκθέσει. Ξέρει ο Κύρος να συγχωρεί τους ανθρώπους, να δέχεται τα λάθη τους, να δίνει αγάπη μπόλικη.

Αναντίρρητα, ο Κύρος μαζί με την Έλενα, άλλη μια ευλογία της ζωής του, είναι η ψυχή του Ελληνικού Πολιτιστικού Κέντρου Βιέννης. Χάρη στον Κύρο και την Έλενα, ακούστηκε ένας μικρός κατεχόμενος δήμος της Κύπρου στο κέντρο της Ευρώπης! 20 Οκτωβρίου του 2018 παρουσιάσαμε το ντοκιμαντέρ μας, «ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟ…της Μεσαρκάς καμάριν», στη Βιέννη, σε εκλεκτό ακροατήριο σε μια όμορφη αίθουσα. Συνεπώς, μόνο ευγνωμοσύνη νιώθω για τους καλούς μας φίλους.

Μετά από την τόση καλοσύνη και την αγάπη τους, επιστρέψαμε στη Βιέννη τον Νοέμβριο του 2019 για να παρακολουθήσουμε ένα κορυφαίο γεγονός για την παροικία μας και όχι μόνο: την «Κυπρίων Συναυλία», μαζί με δύο φιλικά μας ζευγάρια που ήρθαν από το Λονδίνο! Καταγοητευτήκαμε! Μέθεξη! Μαγεία! Υπέροχος ο χώρος, θεϊκή η παράσταση! Ταξιδέψαμε μαζί με τη μουσική…

Έχω την αίσθηση ότι όσα και να πούμε για τον αγαπημένο μας Κύρο είναι πολύ λίγα. Σεμνός, ταπεινός, πράος, ήπιος, με στέρεο ηθικό κώδικα, καλλιεργημένος και πεπαιδευμένος, ευπρεπής με ευγένεια και ψυχική αρχοντιά, προσηνής και ευειδής, με ισχυρή θέληση, δυναμικός, ιδεολόγος αγωνιστής, με ιδανικά διαιώνια! Αγαπά τον Θεό και την Ελλάδα μας!

Του ευχόμαστε να τον χαίρεται η οικογένειά του και να ζήσουν με την Έλενά του χρόνια ειρηνικά και ευλογημένα, και να χαίρονται παιδιά και εγγόνια.

Να τον χαίρονται, επίσης, και οι καλοί γονείς του, ο κ. Αιμίλιος και η κ. Λέλλα, όπως και τα αδέλφια του, ο Κυριάκος και ο Μάριος, τα ανίψια του, οι συγγενείς και οι φίλοι του. Η οικογένειά του πρέπει να είναι όλοι και όλες πολύ περήφανοι/-ες, κυρίως οι εξαίρετοι γονείς του που τον ανέθρεψαν με τέτοιες αρχές και τόση φροντίδα.

Κύρο μου, σε αγαπάμε πολύ!

Η Παναγία να σε ευλογεί και να σε χαριτώνει!

Πάντα η Κύπρος να είναι «το ιερότερο κομμάτι της ζωής σου!»